

svar for den Maade, hvorpaa det søgte at løse Forsvarssagen. Men saa har Venstre efter min Mening *sit* uhyre Ansvar paa det Punkt, at det har undladt at oplyse Befolkningen i tilstrækkelig Grad. Og det ærede Medlem fortsætter for saa vidt i samme Retning, naar han hævder, at man til en saadan Ordning, altsaa hvor Sikring ved Hjælp af faste Værker fra Landsiden medoptages, vanskelig kan faa Folket med, og sker det ikke, vil det let blive Kilden til fremtidig Strid. Forholdet er dog tillige dette, at hvis man laver en Ordning, som i Virkeligheden paa et Hovedpunkt lader Forsvarssagen uløst, lader man ogsaa Spørgsmaalet staa uaabent om, hvorvidt en saadan uløst Forsvarssag ikke ogsaa fremtidig vil blive en Kilde til Strid. Det skulde dog undgaas. Jeg har ingen partipolitisk Interesse i Forsvarsspørgsmaalet, ganske ubetinget og absolut ingen. Ja, jeg tør sige, at naar jeg overhovedet stiller mig til Valg igen ved denne Lejlighed, gør jeg det udelukkende, fordi jeg anser det for enhver dansk Mands Pligt at bidrage sit til efter sin Overbevisning at faa dette Spørgsmaal løst. Jeg staar ganske ubunden og uhildet af Partibaand og Partihensyn, og jeg tør derfor sige, at efter den modneste Overvejelse og efter den bedst mulige Indtrængning i dette Spørgsmaal, som jeg har været i Stand til at foretage, kan jeg ikke give det ærede Medlem Ret i, at alle Forsvarsvenner bør slutte sig til ham, fordi man derigennem vil faa en god Løsning. Det forekommer mig, at den saglige Argumentation, han møder op med til Fordel for denne Løsning, er ganske uholdbar. Det ærede Medlem siger, at hvis vi ved Ordningen anvende vor økonomiske Kraft for at fremskaffe noget, som *ikke* sigter til at opfylde, hvad vor Neutralitetspligt kræver, eller som endogsaa hindrer os deri, er det et Spild af Kræfter, som er uforsvarligt. Det er min bestemte Overbevisning, at det er det, vi i ikke ringe Grad vilde gøre, hvis vi følge det ærede Medlem.

Jeg skal saa til Slut kun gøre et Par Bemærkninger til en anden Side. Det radikale Venstre skriver i sin Betænkning, at de fra deres Side ikke i Enkelthederne gennem deres Ændringsforslag have kunnet fastslaa den Hærorrdning, de ønske. De have ikke haft den fornødne Tid eller tilstrækkelige Oplysninger. Vi kunne vel derfor gaa ud fra, at vi med Hensyn til det radikale Venstres Stilling i denne Sag endnu i alt væsentligt have at henholde os til det af de Herrer Slengerik, Kristiansen-

Beder og Fogtmann i Forsvarskommissionen udførligt udarbejdede Forslag med Hensyn til Hæren. Med Hensyn til Flaaden, om hvilken de Herrer ikke gjorde nogen Indstilling i Forsvarskommissionen, findes der her et Ændringsforslag, som antyder, hvorledes de ønske denne Side af Sagen løst. Det er mig noget uklart, hvad de egentlig tilsigte. Tilsyneladende bliver det en Flaade af næsten samme Størrelse som den, vi have, men af en noget anden Art. Der tales om ret store Vagtskibe. Der staar intet om, hvorvidt disse skulle armeres, hvorledes de skulle udstyres, hvad de skulle præstere. Der tales om en Krydser til oversøisk Fart. En Krydser! Det lyder i alt Fald militært. Det maa antages, at det skal være et virkeligt militært Skib med Kanoner og det hele. Det forekommer mig at være ret urimeligt. Naar vi overhovedet ikke skulle forsvare os eller have noget Militærvæsen, der skal bruges, saa forekommer det mig at være ret urimeligt at holde denne Krydser, der skal sejle rundt i den øvrige Verden og vise de danske Kanoner frem derude og derigennem bibringe andre Nationer den forkerte Opfattelse, at Danmark har et militært Værn til Søs. Jeg er heller ikke helt klar over de Opgaver, som denne Flaade skal have. Thi Fortegnelsen over de Skibe, som den rummer, slutter bl. a. med 6 Torpedobaade. Nu har jeg altid haft det Indtryk, at af alle de forfærdelige Mordinstrumenter, man har til Søs, er saadant noget som Torpedobaade noget af det værste. Saa hvis det ikke er Meningen, at de eventuelt skulle udslynge Torpedoer, saa ved jeg ikke rigtig, hvad Meningen er. Det, der gaar igennem ikke alene Forslaget om en Hærorrdning, men ogsaa om et Søværn fra radikal Side — thi det vil i Virkeligheden være at skabe en meget betydelig Hær, og, som man vel maa slutte, ogsaa en Flaade, der skal kunne optræde militært set aktivt — det, der gaar gennem dem, er imidlertid en Opfattelse af en Stats Neutralitetspligt, som er af en helt anden Art end den, som de øvrige Medlemmer af Tinget ere tilbøjelige til at hævde.

De Herrer aftrykke her i Betænkningen et Par Konventinoer, som ere vedtagne i Haag, og fra disse Konventioner argumentere de til, at vi egentlig ikke have nogen militære Pligter. Det ærede Medlem fra Middelfart (Slengerik) sagde, at det eneste, der kunde kræves af os i Tilfælde af Overgreb, var i Virkeligheden kun dette, at vi mødte dette med *de Mid-*